

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 213.

60de Møde.

Mandagen den 22de April.

(Fortf.)

§ 4 udgaaer.

Saafernt dette Forslag billiges, foreslaae vi tillige §§ 5, 6 og 7 forandrede saaledes:

§ 5.

første Passus, de Ord „uden at det i foregaaende Paragraph ommeldte Beberlag derfor tilstaaes“ udgaae; anden Passus, de Ord: „foraauidt Jorderne“ o. s. v. til Enden udgaae.

§ 6 affattes saaledes:

„Er Eiendommen overdragen en Anden i Brug, saaledes at Brugeren har at svare Skatterne eller nogen Deel af samme, har Eieren, uden at nogen ældre contractmæssig Bestemmelse deri skal kunne gjøre Forandring, selv at udrede den indtraadte Skatteforøgelse, saalange Brugscontracten vedvarer.

Til § 7.

„Det overlades til Finantsministeriet at træffe de Forholdsregler, som maatte blive fornødne, for at denne Lovs Forrifter kunne nøiagtigt komme til Udførelse“.

Subsidiært foreslaae vi saaledes:

§§ 1 og 2.

Som Udvalgets Fleertals Forslag, kun at „1850“ i § 2, forandres til „1851“.

§ 4.

„De private Eiere, hvis privilegerede Hørforn ikke er unddraget Handel og Wandel og ikke hører til complete Sædegaarde, tilstaaes af Statskassen for det dem hidtil tilkommende Skatteprivilegium, tolv og en halv Gange det Beløb, som de ved Privilegiets Ophævelse ville have at udrede mere i Landskat og Gammelskat, end hvad disse Skatter efter Bestemmelsen i Forordningen af 1ste October 1802 § 44 vilde have beløbet sig til, hvilket udredes, deels med særlige

„dertil udfærdigede 4 pCt. Rente bærende Statsobligationer al pari, deels contant paa følgende Maade“: Herefter følger Lovudkastets andet Stykke, med de Forandringer, at i Stedet for 5 sættes $6\frac{1}{4}$, og i Stedet for 1850 sættes 1851.)

„Hvad der, efterat Forrentningen er afholdt, bliver tilbage af det indbundne forhøiede Skattebeløb, skal anvendes til Amortisation af de udstedte Obligationer, saaledes at der een Gang om Aaret ved Lodtrækning uddrages et saa stort Antal Obligationer, som ved den til Raadighed staaende Sum hver Gang kunne udbetales med deres fulde paalydende Beløb, og skeer Udbetalingen da i den næstpaafølgende 11te Juni eller 11te Decb. Termin. Dog skal denne Amortisation først begynde, naar Statskassen ved det forhøiede Skattebeløb har faaet fuld Refusion for de ifølge denne Lov contant udbetalte Godtgjørelser“.

„De private Eiere, hvis privilegerede Hørforn hører til complete Sædegaarde, tilstaaes af Statskassen for deres Skatteprivilegiums Ophævelse et Obligationsbeløb, hvis Størrelse bestemmes ved Loven om Fæstegodssets Overgang til Selveiendom, med Tillæg af Renter fra samme Tid, som de ovennævnte Statsobligationers Forrentning begynder. Ere nogle af disse Sædegaarde derimod ikke længere complete, naar Loven om Fæstegodssets Overgang til Selveiendom udkommer, saa bortfalder for deres Vedkommende enhver Fordring.“

Skulde Forslaget i denne Form blive forkastet, stille vi det med den Forandring i første Stykke, at de Ord „tolv og en halv Gange“ indtil „rentebærende“ udgaae, og i deres Sted sættes:

„Beløbet, tolv og en halv Gange taget, af den aarlige Forhøielse, som Landskatten, saaledes som den inden 1ste Januar 1850 erlagdes, tilligemed Gammelskatten ved Privilegiets Ophævelse erholder; hvilket Beløb